

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 16C/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519205038
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Sinčáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7519205038.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Zuzanou Sinčákovou v spore žalobkyne Z. I., T. XX.X.XXXX, K. X, XXX XX Y., zast. JUDr. Martinom Štrkolcom, PhD., advokátom so sídlom Bazová 41, 040 22 Košice proti žalovaným v 1.rade C. H., T. XX.XX.XXXX, U. H. D. XX, XXX XX D. Z. D. X.M. B. H.M., T. XX.X.XXXX, U. H. D. XX, XXX XX D. o neúčinnosť právneho úkonu ev. o určenie vlastníckeho práva

rozhodol:

I. Súd určuje, že právny úkon - darovacia zmluva zo dňa 11.8.2016 uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako obdarovaným a žalovanou v 2. rade ako darkyňou, titulom ktorej došlo k bezodplatnému prevodu spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území D., B. D., B. Y.-B., vedeným Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom, a to:

- spoluvlastníckeho podielu XX/XX pôvodne zapísaného C. H., U..Č.. C. H. k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č.XX ako pozemok parcelné číslo XXX B. D. XXX I., druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a pozemok parcelné číslo 1XX o D. XXX I., druh pozemku: záhrada a
- spoluvlastníckeho podielu 1/3 pôvodne zapísaného C. H., U..Č.. C. H. k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX Z. stavba súpisné číslo XX postavená na parcele č. 159, popis stavby: rodinný dom je voči žalobkyni právne neúčinný.

II. Žalobu voči žalovanej v 2. rade zamietá.

III. Žalovaný v 1.rade je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalovanej v 2.rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 7.8.2019 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že právny úkon - darovacia zmluva zo dňa 11.8.2016 uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako obdarovaným a žalovanou v 2. rade ako darkyňou, titulom ktorej došlo k bezodplatnému prevodu spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území (ďalej len „kat. úz.“) D., a to:

- spoluvlastníckeho podielu H. B. D. XX/XX k celku k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva (ďalej „W.“) Č.. XX Z. C. C. M. „. C.. Č. XXX B. D. XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a pozemok parcely registra „X. C..Č. XXX B. D. XXX I., druh pozemku: záhrada a
- spoluvlastníckeho podielu B1 o veľkosti 1/3 k celku k nehnuteľnosti zapísanej na W. Č.. XX ako stavba súpisné číslo XX, postavená na parcele Č. XXX, popis stavby: rodinný dom, je voči žalobkyni právne neúčinný.

Pre prípad (in eventum), ak by súd nevyhovел uvedenému žalobnému návrhu a mal by za to, že darovacia zmluva zo dňa 11.8.2016 je absolútne neplatný právny úkon, navrhovala, aby súd určil, že žalovaná

v 2.rade je vlastníčkou týchto, vyššie špecifikovaných spoluvlastníckych podielov. Žiadala tiež priznať jej náhradu trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že žalovaná v 2.rade ju presvedčila, aby dňa 17.2.2015 odpredala pozemky v kat. Ú.. G.Á. R.. Podmienky celého prevodu dohodla žalovaná v 2.rade a za predaj pozemkov mali byť žalobkyňa v zmysle zmluvy vyplatené finančné prostriedky vo výške 2.179,-Eur, avšak v kúpnopredajnej zmluve bolo bez súhlasu a vedomia žalobkyne uvedené číslo účtu žalovanej v 2.rade. Žalovaná v 2.rade týmto uviedla žalobkyňu do omylu a spôsobila jej škodu vo výške 2.179,-Eur. Uvedeným spáchala prečin podvodu, za ktorý bola uznaná vinnou trestným rozkazom Okresného súdu H. č.k. 2T/78/2018 z 3.5.2018. Žalobkyňa v roku 2015 previedla vlastnícke právo k rodinnému domu nachádzajúcemu sa v obci G.X. R. za kúpnu cenu 34.000,-Eur. Po tom, ako bola žalobkyňa na jej bankový účet pripísaná kúpna cena, ju žalovaní s ich deťmi presvedčili, aby peňažné prostriedky získané predajom poslala na bankový účet žalovanej v 2.rade, aby v prípade jej smrti alebo dlhodobého pobytu v nemocnici všetky peniaze neprepadli v prospech štátu. Žalovaná v 2.rade časť peňažných prostriedkov vo výške 11.000,-Eur poukázala na účet druhej dcéry žalobkyne, zvyšnú časť 23.000,-Eur si žalovaná v 2.rade svojvoľne privlastnila a ani po opakovaných výzvach v prvej polovici roka 2016 ich žalobkyňa nevrátila. Dňa 11.8.2016 uzavreli žalovaná v 2.rade ako darkyňa a žalovaný v 1.rade ako obdarovaný darovaciu zmluvu, titulom ktorej došlo k bezodplatnému prevodu spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam zapísaným na W. Č.. XX, Y.. Ú.. D., a to dom súp.č. 19 na parcele X. Č.. XXX C. H. D. C. X/X Y. X. Z. C. H. D. C. X/X Y. X., U..N.. G. X/X k celku a k nehnuteľnostiam zapísaným na W. Č.. XX, Y.. Ú.. D., C. X. Y. Č.. XXX a parcela X. Č.. XXX C. H. D. C. XX/XX Z. C. H. v podiele 26/90 k celku, t.j. G. XX/XX Y. celku. Rozhodnutím Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru o povolení vkladu číslo V 3370/2016 bolo dňa 7.9.2016 vlastnícke právo zapísané v prospech žalovaného v 1.rade. Žalobkyňa sa následne voči žalovaným v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/332/2017 domáhala vrátenia daru predstavujúceho časť spoluvlastníckych podielov tvoriacich predmet darovacej zmluvy. Konajúci súd rozsudkom č.k. XXC/XXX/XXXX-XXX O., že žalobkyňa je vlastníčkou uvedených nehnuteľností v Y.. Ú.. D. - rodinného domu súp. č. 19 v podiele 1/3 k celku a pozemku C. X. Y. Č.. XXX Z. Č.. XXX D. podiele 26/90 k celku. Po právoplatnosti rozsudku bude žalovaný v 1.rade evidovaný ako vlastník domu v podiele 1/. Y. X. Z. C. X. Y. Č.. XXX Z. Č.. XXX v podiele XX/XX Y. celku, ktoré nadobudol titulom darovacej zmluvy uzatvorenej so žalovanou v 2.rade (svojou manželkou). Darovacia zmluva uzatvorená dňa 11.8.2016 medzi dvoma manželmi postráda akýkoľvek legitímny hospodársky cieľ, cieľom je ukrátiť uspokojenie pohľadávok žalobkyne. Skutkové okolnosti prejednávanej veci odôvodňujú záver, že žalovaný v 1.rade mal o ukracujúcom úmysle žalovanej v 2.rade vedomosť, keďže k uzatvoreniu darovacej zmluvy v jeho prospech došlo bezprostredne po tom, ako žalobkyňa opakovane vyzvala žalovanú v 2.rade na vrátenie peňažných prostriedkov a žalovaní mali so žalobkyňou viacero konfliktov súvisiacich s tým, že žalovaná v 1.rade si privlastnila peňažné prostriedky žalobkyne. Žalovaná v 1.rade si v čase uzavretia darovacej zmluvy bola vedomá, že si neoprávnene privlastnila peňažné prostriedky vo výške 2.179,-Eur. Žalobkyňa teda mala voči žalovanej v 2.rade v čase uzavretia darovacej zmluvy nasledovné pohľadávky: pohľadávku vo výške 2.179,-Eur z titulu náhrady škody spôsobenej trestným činom a pohľadávku vo výške 23.000,-Eur z titulu neoprávneného prisvojenia peňažných prostriedkov. Uvedené nároky žalobkyne sú uplatnené v súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/17/2017. Pohľadávky existovali a boli vymáhateľné v čase realizácie darovacej zmluvy zo dňa 11.8.2016. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/102/99, R 44/2001, podľa ktorého pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní a možno ju charakterizovať ako pohľadávku žalovateľnú, pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde. Uviedla, že rozhodovacia prax pripúšťa možnosť odporovať aj právnomu úkonu dlžníka, ktorý bol realizovaný s vedomím ukrátiť takú pohľadávku veriteľa, ktorá síce v čase realizácie tohto úkonu neexistovala, ale s ohľadom na všetky okolnosti veci v čase vykonania úkonu jej vznik dlžník očakával. Odporovacej žalobe možno vyhovieť vtedy, ak pohľadávka žalujúceho veriteľa bola vymáhateľná v dobe rozhodovania súdu (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 475/2018). Žalovaný v 1.rade nadobudol od žalovanej v 2.rade nehnuteľný majetok titulom darovacej zmluvy, ktorá má evidentný špekulatívny charakter sledujúci zmarenie uspokojenia vymáhateľných pohľadávok žalobkyne. Právna úprava v tomto prípade u žalovaného v 1.rade ako blízkej osoby dlžníka vedomosť o úmysle ukrátiť veriteľa prezumuje. Na ubránenie sa odporovateľnosti musí blízka osoba preukázať vyvinutie takej činnosti, pri ktorej mala náležitú snahu zistiť, či prevádzajúci nemá veriteľa, a či sa ho uvedeným úkonom nesnaží ukrátiť. Žalovaní ako manželia žili v spoločnej domácnosti so žalobkyňou a nie je možné, že by žalovaný v 1.rade o finančnej situácii svojej manželky nevedel.

Žalobkyňa tiež poukázala na fakt, že darovacia zmluva uzatvorená medzi žalovanými môže byť absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka za predpokladu, že sa preukáže, že ju obe zmluvné strany (žalovaní) uzatvorili v úmysle ukrátiť uspokojenie pohľadávok žalobkyne, Poukázala pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 29Odo 1027/2006, R 40/2009. Ak by konajúci súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru o neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 11.8.2016, tak nemožno vysloviť jeho neúčinnosť, keďže neplatnosť právneho úkonu má prednosť pred jeho odporovateľnosťou. Neplatný právny úkon teda nevyvoláva žiadne právne následky a bolo by nadbytočné domáhať sa určenia jeho neúčinnosti voči žalobkyňi.

3. Žalovaní v 1. a 2.rade sa vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.8.2019 ohradili voči tvrdeniam, že darovanie bolo realizované s úmyslom znemožniť žalobkyňi domáhať sa vrátenia daru. Dôvodom pre jeho uskutočnenie v danej dobe bol zlý zdravotný stav žalovanej v 2.rade.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 7.2.2022 poukázala na to, že žalovaná v 2.rade sa bezodplatným prevodom svojho nehnuteľného majetku v prospech svojho manžela účelovo dostala do stavu platobnej neschopnosti. Z obsahu tlačiva na zdokladovanie majetkových pomerov, ktoré žalovaná v 2.rade doručila súdu v konaní o zaplatenie dňa 26.7.2021 vyplýva, že jej jediným príjmom je invalidný dôchodok v sume 163,50 Eur, je rozvedená, býva v rodinnom dome, ktorého nie je vlastníčkou, má výdavky na lieky v sume 15,-Eur a spojené s bývaním 20,-Eur a 25,-Eur uhrádza za mobil, nemá žiadne úspory a má dlhy titulom spotrebného úveru vo výške 20.000,-Eur so splátkou 288,28 Eur mesačne (C. H.) a pôžičky vo výške 1.000 Eur, ktorú spláca v sume 85,-Eur mesačne (G. L.). Žalovaní nepretržite realizujú pochybné úkony s cieľom mariť exekúciu a práva žalobkyne. Žalovaná v 2.rade sa so žalovaným v 1.rade rozviedla účelovo, pričom s ním naďalej žije v spoločnej domácnosti. Žalovaný v 1.rade vedel o peňažných záväzkoch žalovanej v 2.rade voči žalobkyňi, ako aj o ukracujúcom úmysle žalovanej v 2.rade. Vedomosť žalovaného v 1.rade o ukracujúcom úmysle žalovanej v 2.rade sa navyše prezumuje, pričom žalovaní v konaní neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé uvedenú prezumpciu vyvrátiť. Žalovaný v 1.rade v konaní o zaplatenie krivo a účelovo vypovedal. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 18C/332/2017 o vrátenie daru a neplatnosť darovacej zmluvy súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 11.8.2016. Predmetom tohto právoplatne ukončeného konania boli spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, ktoré žalovaná v 2.rade nadobudla od žalobkyne titulom darovania a ktoré následne bezodplatne previedla žalovanému v 1.rade. Tieto podiely už boli vrátené žalobkyňi. Darovacia zmluva zo dňa 11.8.2016 sa týkala aj spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam, ktoré žalovaná v 1.rade vlastnila z titulu dedenia. Tieto podiely sú v súčasnosti v evidencii katastra nehnuteľností evidované vo vlastníctve žalovaného v 1.rade a tvoria nehnuteľný majetok, ktorý žalovaná v 2.rade previedla v prospech žalovaného v 1.rade s cieľom ukrátiť žalobkyňu.

5. V súlade s § 177 ods.2 písm.b) Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, keďže strany sporu s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania súhlasili (žalobkyňa v podaní zo dňa 7.2.2022 a žalovaní v podaní zo dňa 30.8.2019). Miesto a čas verejného vyhlásenia boli oznámené v zhode s ust. § 219 ods.3 CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.3.2022.

6. Trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 3.5.2018, č.k. 2T/78/2018-167, právoplatným dňa 25.5.2018 bola obžalovaná - žalovaná v 2.rade uznaná za vinnú, že dňa 17.2.2015 so súhlasom žalobkyne, spoluvlastníčky pozemkov v Y. Ú. G. R., okres H., zapísaného T. W. Č.. XXX, Č.. XXX, Č.. XXX, Č.. XXX, Č.. XXX Z. Č.. XXX odpredala tieto pozemky Poľnohospodárskemu družstvo I. F., za ktoré mali byť poškodenej vyplatené finančné prostriedky vo výške 2.179 Eur a tieto mali byť zaslané na účet poškodenej, ktoré do dnešného dňa na jej účet neboli vyplatené, nakoľko v kúpnopredajnej zmluve bolo bez súhlasu a vedomia poškodenej uvedené číslo účtu, ktorého vlastníčkou nie je poškodená, čím takto svojím konaním uviedla poškodenú do omylu a spôsobila jej škodu vo výške 2.179,-Eur, čím spáchala prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej súd uložil podmienčný trest odňatia slobody.

7. Darovacou zmluvou zo dňa 11.8.2016 žalovaná v 2.rade previedla bezodplatne na žalovaného v 1.rade podiely na dome G..Č.. XX T. C..Č.. XXX, F.G. T. W. Č.. XX, kat. úz. D. X/X (C. H.) Z. X/X (C. H.), spolu 2/3 z celku a podiely na pozemkoch zapísaných na W. Č.. XX C. Y. Ú. D. ako parcely reg. X. Y. Č.. XXX Z. XXX v podieloch 26/90 (pod B2) a 26/90 (pod B5), spolu 52/90 z celku. Rozhodnutím Okresného

úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva č. V 3370/2016 bolo dňa 7.9.2016 vlastnícke právo zapísané v prospech žalovaného v 2.rade.

8. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 20.5.2019 č.k. 18C/332/2017-263, právoplatným dňa 25.7.2019 určil, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností v kat. Ú.. D., a to rodinného domu súp. č. 19, postaveného na parcele X. Y. Č.. XXX s príslušenstvom, evidovaného na LV č. XX C.D. C. H. v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku a pozemkov parcely X. Y. Č.. XXX Z. Č.. XXX evidovaných T. W. Č.. XX C. C. H., oba v spoluvlastníckom podiele 26/90 k celku. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným určenia vlastníckeho práva k podielom, ktoré darovacou zmluvou dňa 12.12.2014 previedla na žalovanú v 1.rade a táto následne darovacou zmluvou zo dňa 11.8.2016 na žalovaného v 2.rade.

9. Podľa informatívneho výpisu z W. Č.. XX Z. Č.. XX C. Y. Ú.. D. zo dňa 6.2.2022 je žalovaný v 2.rade podielovým spoluvlastníkom pozemkov C.. X. Y. Č.. XXX Z. XXX D. C. XX/XX Z. M. S. G.. Č.. XX D. C. 1/3 titulom darovacej zmluvy, vklad ktorej bol povolený rozhodnutím V 3370/2016 zo dňa 7.9.2016, č.z. 245/16.

10. Rozsudkom zo dňa 2.6.2021 sp.zn. 14C/17/2017, právoplatným dňa 13.10.2021 tunajší súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 25.179,-Eur (2.179,-Eur + 23.000,-Eur) titulom bezdôvodného obohatenia.

11. V tomto konaní žalobkyňa podanou žalobou žiadala vysloviť neúčinnosť právneho úkonu eventuálne jeho neplatnosť v prípade, ak súd nevyhovie uvedenému žalobnému návrhu a dospeje k záveru o neplatnosti daného právneho úkonu. Vzhľadom na uvedenú formuláciu petitu, keďže prvým výrokom sa žalobkyňa domáhala vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu (ako aj skutočnosť, že strany sporu súhlasili s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania, pričom pre konštatovanie prípadnej neplatnosti by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie vo veci), súd prioritne posudzoval, či napádaný právny úkon je voči žalobkyni právne neúčinný.

12. Podľa § 42a ods.1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

13. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

14. Podľa § 42a ods.3 písm.a) Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a 117); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

15. Podľa § 42b ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

16. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

17. Cieľom odporovacej žaloby v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka je vyhlásenie právnej neúčinnosti právneho úkonu dlžníka. Prostredníctvom odporovateľnosti sa poskytuje ochrana veriteľovi pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu jeho majetku, a tým aj k zmareniu či ohrozeniu možnosti, aby pohľadávka veriteľa mohla byť z majetku dlžníka riadne a včas uspokojená. Právny úkon, ktorému veriteľ odporuje, stráca za stanovených podmienok právnu účinnosť. Neúčinnosť

pôsobí iba vo vzťahu k veriteľovi, voči ostatným subjektom zostávajú účinky právneho úkonu zachované. Odporovateľnosť sa uplatňuje žalobou, ktorá smeruje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech, t.j. na koho bol prevedený dotknutý majetok. Rozsudok súdu o odporovateľnosti je nevyhnutným podkladom na to, aby sa veriteľ na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi mohol domáhať nariadenia exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Veriteľ tak môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti v prípade, ak dlžník realizoval právny úkon s osobami jemu blízkymi (§ 116 a § 117 Občianskeho zákonníka) alebo v prospech týchto osôb. V takomto prípade sa existencia ukracujúceho úmyslu dlžníka predpokladá a zákon konštruuje vyvrátiť domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa tieto osoby poznali. K účinnému vyvráteniu tejto zákonnej domnienky (v záujme vlastného procesného úspechu) je nevyhnutné tvrdenie žalovaného - blízkej osoby dlžníka, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať a preukázanie konkrétnych úkonov vynaloženia náležitej starostlivosti.

18. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná v 2.rade mala v čase uskutočnenia darovania dňa 11.8.2016 voči žalobkyni vymáhateľnú pohľadávku. V uvedenom čase bol právoplatný trestný rozkaz, ktorým bola žalovaná v 2.rade uznaná za vinnú zo spáchania podvodu voči žalobkyni a spôsobenia jej škody 2.179,-Eur. V predmetnom čase tiež bezdôvodne disponovala sumou 23.000,-Eur, ktorú žalobkyni odmietala vrátiť. I keď v čase darovania neboli uvedené pohľadávky ešte súdom priznané (právoplatne sa tak stalo až dňa 13.10.2021), a teda vykonateľné, záväzok žalovanej v 2.rade voči žalobkyni už nepochybne existoval. Súdna prax pripúšťa podanie žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu. aj keď žalobca zatiaľ nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou, avšak konanie o jej priznaní už začal, s poukazom na ochranu práv veriteľa a zákonom stanovenú prekluzívnu lehotu 3 rokov od uskutočnenia napádaného právneho úkonu. Odporovacej žalobe však následne možno vyhovieť iba vtedy, ak je pohľadávka žalobcu už vymáhateľná, teda priznaná súdom (viď napr. rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS 2648/10). Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/102/1999, R 44/2001) sa vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods.1 Občianskeho zákonníka rozumie pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať na súde v základnom konaní. Darovaním podielov na nehnuteľnostiach žalovanému v 1.rade, svojmu manželovi, sa žalovaná v 2.rade bezodplatne zbavila majetku, z ktorého by mohol byť uspokojený jej záväzok voči žalobkyni. Žalovaná v 2.rade pritom podľa zisťovania jej pomerov v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 14C/17/2017 spĺňa predpoklady pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Jej jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 163,50 Eur, nevlastní žiadne majetky väčšej hodnoty a má viaceré záväzky (úvery). Z uvedeného možno vyvodit', že žalovaná v 2.rade nemá iný majetok, z ktorého by mohla uspokojiť pohľadávku žalobkyne vo výške 25.179,-Eur. K darovaniu došlo v období troch rokov pred podaním žaloby a uvedeným úkonom nadobudol majetkový prospech žalovaný v 1.rade, v uvedenom čase manžel dlžníčky (žalovanej v 2.rade), teda blízka osoba v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka. Žalovaní tvrdenia žalobkyne v konaní nevyvrátili a na svoju obranu nepredložili žiadne dôkazy a ani nenavrhlí vykonať žiadne dôkazy. Žalovaný v 1.rade nepreukázal (a ani netvrdil), že ako osoba blízka dlžníčke (jej manžel) úmysel ukrátiť veriteľa nemohol poznať ani pri náležitej starostlivosti.

19. Z uvedených dôvodov, keďže súd mal preukázané splnenie všetkých hmotnoprávných podmienok pre úspešné odporovanie právneho úkonu, podanej žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu voči žalovanému v 1.rade vyhovel (výrok I).

20. Pre úplnosť súd dodáva, že v záujme procesného úspechu v súdnom konaní musí strana sporu splniť jednak povinnosť tvrdenia skutočností rozhodujúcich pre predmet sporu a vyplývajúcich z ustanovení hmotného práva, ktoré sa na právne pomery sporových strán vzťahujú, ako aj povinnosť dôkaznú t.j. preukázať, že ňou tvrdené skutočnosti sú pravdivé. V tomto smere stranu sporu zaťažuje dôkazné bremeno, teda predloženie takých dôkazných prostriedkov, ktoré sú spôsobilé privediť pre neho priaznivé rozhodnutie o skutočnostiach ním tvrdených tak, aby ich na základe vykonaného dokazovania súd uznal za pravdivé. Neunesenie dôkazného bremena vedie k neúspechu v spore.

Pri vyhodnocovaní dôkazov súd v súlade s ust. § 191 ods.1 CSP postupuje podľa svojej úvahy a hodnotí každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

21. V zmysle § 42b ods.2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech, čo je v prejednávanej spore žalovaný v 1.rade.

22. Žalovanej v 2.rade v konaní o neúčinnosť (odporovateľnosť) právneho úkonu nesvedčí pasívna legitímácia v spore, pretože nie je v uvedenom prípade nositeľkou povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. Žaloba bola preto voči nej zamietnutá (výrok II).

23. Nakoľko súd vyhovel žalobe v prvom požadovanom petite, o druhom už nerozhodoval.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1.rade bola v konaní plne úspešná žalobkyňa, súd jej preto voči žalovanému v 1.rade priznal náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok III). Súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by nemal priznať náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP.

O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

27. Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 2.rade bola v konaní plne úspešná žalovaná v 2.rade, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania, Nakoľko jej však podľa obsahu spisu v konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli, rozhodol súd, že jej náhradu trov konania nepriznáva (výrok IV).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.